

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 22 czerwca 2018 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie powództwa (...) Z spółki akcyjnej z siedzibą w Ł. przeciwko A. M. o zapłatę kary umownej zasądził od pozwanej A. M. na rzecz powódki (...) Z spółki akcyjnej z siedzibą w Ł. kwotę 6.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 8 września 2017 do dnia zapłaty (pkt 1), oddalił powództwo w pozostałej części (pkt 2), zasądził od powódki (...) Z spółki akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz pozwanej A. M. kwotę 1.320 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 3).

Apelację od powyższego wyroku z dnia 22 czerwca 2018 r. złożył powód reprezentowany przez radcę prawnego w części, to jest w zakresie pkt 1 i wniósł:

- o zmianę zaskarżonego orzeczenia i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 9.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 września 2017 r. do dnia zapłaty,
- o zasądzenie od pozwanej na rzecz powodowej spółki kosztów postępowania w I instancji oraz apelacyjnego z uwzględnieniem kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych,

zarzucając wyrokowi Sądu I instancji naruszenie przepisów prawa materialnego – §4 ust. 1 umowy z dnia 20 listopada 2014 r. w związku z art. 484 §2 k.c. poprzez uznanie, iż określona w tym przepisie kara umowna w wysokości 30.000 zł jest nadmiernie wygórowana.

Zarządzeniem z dnia 9 sierpnia 2018 r. pełnomocnik powoda został wezwany do uzupełnienia braków formalnych apelacji w terminie 7 dni pod rygorem jej odrzucenia poprzez:

- oznaczenie strony w imieniu, której jest wniesiona apelacja,
- wskazanie czy zaskarża także rozstrzygnięcie zawarte w pkt II wyroku,
- uiszczenie opłaty od apelacji w kwocie 30 zł,
- złożenie aktualnego KRS i prawidłowego pełnomocnictwa zgodnie z zasadą reprezentacji wskazaną w KRS.

Zarządzenie zostało doręczone pełnomocnikowi powoda w dniu 14 sierpnia 2018 r.

W piśmie procesowym z dnia 21 sierpnia 2018 r. pełnomocnik powoda wskazał, że apelacja została wniesiona w imieniu powoda i została apelacją zaskarżony zgodnie ze wskazaniem pkt 1 wyroku kwestionowanej apelacją. Nadto załączył odpis KRS, pełnomocnictwo i dowód uiszczenia opłaty od apelacji.

Na rozprawie w dniu 19 listopada 2018 r. pełnomocnik pozwanej wniósł o odrzucenie apelacji oraz o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda w zakresie zaskarżenia pkt 1 wyroku, jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu.

Art.370 k.p.c., nakazuje sądowi odrzucić apelację wniesioną z naruszeniem przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

W ocenie Sądu Okręgowego w rozpoznawanym przypadku z uwagi na brak przesłanki powoda skierowana do pkt 1 kwestionowanego rozstrzygnięcia podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Uzasadniając powyższe wskazać należy, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd uzależniający uprawnienie do wniesienia środka zaskarżenia od istnienia gravamen czyli pokrzywdzenia strony orzeczeniem sądu niższej instancji. Pokrzywdzenie to polega na niekorzystnej dla strony różnicy między zgłoszonym przez nią żądaniem a sentencją orzeczenia, wynikającej z porównania zakresu żądania z treścią rozstrzygnięcia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 1936 r., C III 1030/35, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 października 1950 r., ŁC 990/50, uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 1997 r., I CKN 57/97, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 września 1997 r., III CKN 152/97, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2003 r., I CKN 382/01 czy postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2006 r., II CZ 22/06.

Pojęcie gravamen leży u podstaw konstrukcji środków zaskarżenia takich jak apelacja oraz nadzwyczajny środek zaskarżenia w postaci skargi kasacyjnej. Wskazać należy, że przesłanką zaskarżenia orzeczenia w postępowaniu cywilnym jest istnienie interesu prawnego w kwestionowaniu orzeczenia. Interes prawny w zaskarżeniu orzeczenia, określany mianem gravamen, oznacza zatem pokrzywdzenie polegające na niekorzystnej dla strony różnicy między zgłoszonym przez nią żądaniem a sentencją orzeczenia, wynikającej z porównania zakresu żądania i treści rozstrzygnięcia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 kwietnia 2014 r., I UK 382/13). Analogicznie wygląda sytuacja prawna pozwanego, który ulega roszczeniu tylko w części – postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2016 r., I PZ 19/16.

W rozpoznawanej sprawie Sąd pierwszej instancji w punkcie 1 wyroku zasądził od pozwanej A. M. na rzecz powódki (...) Z spółki akcyjnej z siedzibą w Ł. kwotę 6.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 8 września 2017 do dnia zapłaty. Wbrew żądaniu apelacji powód nie ma interesu prawnego w zmianie tego punktu wyroku, gdyż nie sposób było uznać, iż został pokrzywdzony wskazanym rozstrzygnięciem. Niekorzystne rozstrzygnięcie dla strony zostało zawarte w punkcie drugim wyroku, w którym żądanie zasądzenia kwoty ponad 6.000 zł zostało oddalone.

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 370 k.p.c. odrzucił apelację.

O kosztach procesu za postępowanie apelacyjne Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z §10 ust.1 pkt 1 w zw. z §2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (DZ. U. z 2015 r., poz. 1800) i zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 450 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

K.K.-W.

Przewodnicząca: Sędziowie: